

בט א מיי פ"ח מהל' עברה
אסורי ביאה ה"ל כח
טושי"ע אה"ע ק"ו ספק
עו:
ג ב מיי פ"ח מהל' עברה
במלה ה"ל ט סמך עשין
נד טושי"ע ע"ס ק"י קעו
ק"ד צבג"ה:
גא ג מיי פ"ב מהל'
עדות ה"ל ה סמך
עשין ק"י טושי"ע ח"מ ק"י
לא ספק ד' ק"ו סג ספק
א:
גב ד מיי פ"ח מהל'
עברה במלה ה"ל י
סמך עשין נד טור אה"ע
ק"י קעו:
גה ה מיי ע"ס ה"ל י ג' יד:
גד ו מיי פ"ח מהל'
מיתומת ה"ל יא סמך
לאון נט:
גה ז מיי פ"ח מהל'
אסורי ביאה ה"ל כ
טושי"ע אה"ע ק"ו ס"ג:

א' דקא טעין מענת דמים ה"נ בו'. כך גרס בקונטרס ור"ח גרים איפכא (ס) כמו שהיה כמובן בספרים אי דקא טעין מענת פתח פתוח ה"נ כו' ולעיל בפ"ק (דף ט. ד"ה האומר) פירשתי קלת קשה לפי ר"ח דמפרש דמוכת ע"ז אין לה דמים אצל פתחה נעול אס כן בננס דחק לשנויי הא ר"ג והא רבי יהושע דה"מ לשנויי הא דקא טעין פתח פתוח הא דקא טעין מענת דמים ושמה לית ליה חזקה דאין ארס טורח כסעודה ומפסקיה ולא מהימן צפתח פתוח להפסקיה כמזבחה אע"ג דקאלמר אי דקא טעין פתח פתוח הכי נמי דמשמע דנאמן שמה היינו לאוסרה עליו אצל צריי"א דלעיל משמע דש' להן טענת צמוליס לנעין כמזבחה דומיא דקנס:

בול"ה רואות ומראות לאמן. פירש הקונטרס ופוסקות עליהן שהן צעולות ואס לא הודיעתו הטעמו וקשה לפירושו דהא אליבא דר"מ קיימינן ור' מאיר אית ל' בפ"ק (דף יג.) דמוכת ע"ז אין הכיר זה בין לא הכיר זה מאתים ונראה לר"י דה"פ כולוה רואות ומראות לאמן וידועת שהן מוכת ע"ז שאלמתי'ן מנגדות להן ולכ"ה (וכשהוא אומר לא מנלתי לבתך צמוליס והיא אומרת צמולה הייתי אין לנו לתלות במוכת ע"ז שא"כ היטה אומרת מוכת ע"ז אין וכי לא אמרה מוכת ע"ז אני יש לה טענת צמוליס אצל סומא תלינן שהיא מוכת ע"ז אע"ג דלא אמרה דלינה יודעת לפי שאינה רואה ואינה מראה לאמה ואין אמה מגדת לה:

היוצאת משום שם רע (ס) בת סקירה היא. ופשיטא דלאו בת קנס היא דהא צעולה ודאי היא אצל אין לפרש הואיל ויש חיוב סקילה לצא עליה פשיטא דאין לה קנס דקס ליה צדכיה מיניה דהא קמני צמתימין הצא על צמו ולעיל נמי קמני עריות צברייתא: **ואל"ו שאין אהן קנס הגיורת והשבויה כו'.** אף על גב דמדלאורייתא שצויה לא הויה צחוקת צעולה כדלמרינן צכל דוכתי דצצויה הקילו מ"מ אין לה קנס דמשום גזירה שלא תנשא לכהן עשאה צעולה לכל צצרייה:

וכי מה עשה לה ערבי זה. נקט ערבי לפי שהס טעופים צוימה כדלמר קדושין (דף מט.) עשרה קצין זימה ירדו לעולם ט' נטלו ערביים: **משום דמעיד בה לא ישאנה.** קס"ד הפודה את השצויה ישאנה צלא עדות קאלמר: **מב"ל** מקום קשיא. אליבא דרבי יוחנן פריך וכן כל הני פירכי דלקמן אצל לרצה דלמר דטעמא דרבי יהודה שלא יהא חוטא נשכר לא קשיא מידי: וסבר

השבויה ישאנה והדר תנא מעיד בה לא קשיא הכי קאמר הפודה את השבויה ומעיד בה לא קשיא ר"י יהודה אומר רב פפא אימא רבי יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה רב הונא בריה דרב יהושע אומר לעולם כדקתני ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה רבי יוסף שדי איניש זוי בכדי המעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר

אי דקא טעין מענת דמים הכי נמי הכא במאי עסקינן דקטעין מענת פתח פתוח: סומכוס אומר משום ר"מ סומא אין לה טענת בתולים: מ"ט דסומכוס א"ר זירא מפני שנחבטת על גבי קרקע כולהו נמי חבוטי מיחבטי כולהו רואות ומראות לאמן זו אינה רואה ואינה מראה לאמה: והיוצאת משום שם רע אין לה לא קנס ולא פיתוי: היוצאת משום שם רע בת סקילה היא אומר רב ששת הכי קאמר מי שיצא עליה שם רע בילדותה אין לה לא קנס ולא פיתוי אומר רב פפא ש"מ (מ) הא' שטרא ריעא לא מגבינן ביה היכי דמי אילימא דנפק קלא עליה דשטרא דזיפא הוא דכוותה הכא דנפק עלה קלא דונאי והא אומר רבא (א) יצא לה שם מזונה בעיר אין חוששין לה אלא דארתו בי תרי ואמרי לדידהו תבעתנהו באיסורא דכוותה הכא דארתו בי תרי ואמרי לדידהו אמר להו זיפו לי בשלמא התם שכחי פרוצין אלא הכא א"מ הוא הוחזק כל ישראל מי הוחזקו הכא נמי כיון דקא מוהדר אויפא אימר זיופי זיף וכתב: **בתנ"י** יואלו שאין להן קנס הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפרדו ושנתגירו ושגשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד רבי יהודה אומר שבויה שנפרדת הרי היא בקדושתה אע"פ שגדולה (ה) הבא על בתו על בתו על בת בנה על בת אשתו על בת בנה על בת בתה אין להן קנס מפני שמתחייב בנפשו שמייתתן בידי בית דין וכל המתחייב בנפשו אין משלם ממונ שנאמר יואם לא יהיה אסון עניש יעניש: **גב' א"ר יוחנן רבי יהודה ורבי דוסא אמרו דבר אחד רבי יהודה הא דאמרן רבי דוסא (ד) דתניא (ה) שבויה אוכלת בתרומה דברי ר' דוסא אומר רבי דוסא וכי מה עשה לה ערבי הלז וכי מפני שמועד לה בין דדיה פסלה מן הכהונה אומר (ו) רבה דלמא לא היא עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא אלא שלא יהא חוטא נשכר אבל התם יכרבנן סבירא ליה אי נמי עד כאן לא קאמר ר' דוסא התם אלא בתרומה דרבנן אבל קנס דאורייתא כרבנן סבירא ליה אומר ליה אביי וטעמיה דרבי יהודה הכא שלא יהא חוטא נשכר הוא והא תניא (ז) ר' יהודה אומר (ש) שבויה שנשבת הרי היא בקדושתה אפי' בת עשר שנים כתובתה מאתים והתם מאי שלא יהא חוטא נשכר איכא התם נמי דלמא מימנעי ולא נסבי לה וסבר ר"י בקדושתה קיימה והתניא (ח) הפודה את השבויה ישאנה מעיד בה לא ישאנה ר' יהודה אומר בין כך ובין כך ישאנה ר' יהודה לרביהם דרבנן קאמר להו לדידי בין כך ובין כך ישאנה אלא לדידכו בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה ורבנן הפודה את השבויה ומעיד בה רבי יוסף שדי איניש זוי בכדי המעיד בה כדי לא ישאנה שמא עיניו נתן בה רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף וסבר**

ה"ג אי דקא טעין מענת דמים הכי נמי הכא פתוח. אי דקאמר צעלמי ולא מנלתי דס ודאי טענה מעלייתא היא והכא דקמני אין לה טענת צמוליס דקטעין ואמר פתח פתוח מנלתי דס לא צדקתי אס נמאל צה אס לאו צנערה וקטנה טענה היא כדלמרינן בפ"ק (י) ואע"פ שאין יכול לבקר דצרי צפינו אמרינן חזקה אין אדס טורח כסעודה ומפסקיה אצל משצגרה אין רחמיה לר כצמילה ודומה לו כאליו פתח פתוח: **שנצטב.** וצמוליה נושרין: **כולוה רואות.** אס נשרו צמוליהן (וואות דס): **ומראות לאמן.** ופוסקות עליהן שאין צולות ואס לא הודיעתו הטעמו: וזו אינה רואה ואינה מראה לאמה. וזה שכתב צחוקת נחצבת כנסה ואין אדס פוסק עליה ולא טעות הוא: **ריעא.** שיאל עליה שם זוף: **אין חוששין לה.** אפי' לכהונה: **אלא.** יאל עליה שם רע היכי דמי כגון צעדים ולא שאמרו עליה שנצטב לה"כ מאי למימרא הא לאו צמולה היא אלא אמרי לדידהו מצענתהו לאיסורא והפקירה עלמה לך ולא שמענו לה: **בשלמא הסס כו'.** היכי גמר רב פפא מינה דלא מגבינן צעטרא כי האי צשלמא התם שכחי פרוצין וכיון שיש עדים שהיתה מחזרת אחר הנות הרצה מנלתי לה משום הכי אין לה קנס לאחר זמן דלאו צחוקת צמולה הוא: **אלא.** לגבי שטר: **אס הוא הוחזק.** לחור אחר עידי שקר: **כל ישראל מי הוחזקו.** להיות שומעין לו לזיף: **אימר זיופי זיף.** הוא עמנו למד לכיון כח צד הדומה לצי עדים שחמס צו: **בתנ"י יסירות על צנוט שלש שנים.** דכיון דלאויות לצאה צחוקת הפקר הן וצעלות צצכריותן והצצויה צצצויה: **ולא יהיה אסון עניש יעניש.** הא אס יהיה אסון לא יעניש: **גב' שצויה.** צת כהן: **אולנת צצרומה.** ולא מחזקינן לה צחוקת צעולה לפסול לה המחללה צציותא: **מפני שמועד לה.** כלומר אין נוהגין צהן הפקר לאונסן צצעילה אלא לשחק עמה: [רבנן פליגי אדרי צוסא ואמרו יש צצויה אוכלת ויש שאינה אוכלת כינד האשה שאמרה נשציתי וטהורה אני אוכלת ואס יש עדים שנצצית והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת צולת צצמסכת עדיות]: **אלא צצרומה כולת הוה דרבנן.** דכיון דאפילו צצעלה איסורא דרבנן צצלמא הוא לא גזרו על ספיקה אצל קנס דאפוקי ממונא הוא אימא לך ספק צעולה היא ומספיקא לא מפיקין ממונא: **דלמא ממנעי ולא נסבי לה.** אי פחתת כמזבחה משוית לה צחוקת צעולה ומנחקי לה אפילו ישראל: **מעיד צה.** קא סלקא דעתין דאפודה קאי שאס היה מעיד צה שלא צצעלה הוא: **משום דמעיד צה וכו'.** והא אמרו הפודה את השצויה ישאנה: **הפודה את השצויה ומעיד צה ישאנה.** דאי לאו דקיס ליה צצוה לא שדי צה צכדי ששהי לישאנה פדאה: **מעיד צה כדי לא ישאנה.** שמא עיניו נתן צה: ורלאתה

תורה אור השלם
1. וְכִי יֵצֵאוּ אֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיִּצְאוּ יְלֶדֶיהָ וְלֹא יִדְעוּ אִסּוֹן עָנֹשׁ יִעֲשֶׂה בְּאִשֶּׁר יִשִּׁית יְעֻזִּיר בְּעַל הָאִשָּׁה וְחָתָן בְּפִלְלִים: שמות כא כב

מוסף רש"י
יצא לה. לנשא פטויה צצרי שם מזונה. לעובד כוכבים ולעבד שפסולין אורח מן הכהונה, אין חוששין לה. לאוסרה לכהונה (ג'טין טפ). שמייעד לה. ששחק עמה לא חיישין שמה צא עליה (שם אפ).

אם א מיי פ"ח מהל' עברה אסורי ביאה ה"ל כח טושי"ע אה"ע ק"ו ספק עו: ג ב מיי פ"ח מהל' עברה במלה ה"ל ט סמך עשין נד טור אה"ע ק"י קעו ק"ד צבג"ה: גא ג מיי פ"ב מהל' עדות ה"ל ה סמך עשין ק"י טושי"ע ח"מ ק"י לא ספק ד' ק"ו סג ספק א: גב ד מיי פ"ח מהל' עברה במלה ה"ל י סמך עשין נד טור אה"ע ק"י קעו: גה ה מיי ע"ס ה"ל י ג' יד: גה ו מיי פ"ח מהל' מיתומת ה"ל יא סמך לאון נט: גה ז מיי פ"ח מהל' אסורי ביאה ה"ל כ טושי"ע אה"ע ק"ו ס"ג:

תוספות ר"ד
ת"ד יצא עליה יצא בילדותה אין לה לא אונס ולא פיתוי אמר ר"פ ש"מ האי שטרא ריעא לא מגבינן ב' פ"י שיצא עלי' שם זיוף ה"ד אי נימא דנפיק עלי' קלא דשטר זיפא הוא דכוותה הכא נמי דנפיק עלי' קלא דונאי והא"ר יצא עליה שם מזונה אין חוששין לה בעיר לכהנה אלא דאתי בי תרי ואמרו לדידהו תבעתנהו באיסורא פ"י אלא יצא עליה ש"ר ה"ד כגון בעדים לא שאמרו נבעלה דא"כ מאי למימרא הא לאו בתולה היא אלא אמרי לדידהו וכו' פירוש והפקירה עצמה לך ולא שמענו לה דכוותה התם דאתי אמר תרי ואמרו לדידהו אמר ויפלו לי. בשלמא הכא שכחי פרוצות פ"י הוכא גמר ר"פ מינה דלא מגבי' שטרא כי האי התם שכחי פרוצות וכיון שיש עדים שהיתה מחזרת אחר זנות הריבה מצאה לה מ"ה אין לה קנס לאחר זמן דלאו צחוקת בתולה הוא אלא התם אס הוא מחזק כל ישראל מי הוחזקו פ"י גבי שטר אס הוא מחזק לחור אחר עידי שקר ב"י מי הוחזקו להיות שומעין לו לזיף. התם נמי כיון דמוהדר אויפא אימר זיופי זיף וכתב פ"י הוא עצמו למד לכיון כתב הדומה לכתי' העדים שחתום בו. והילכך אפי' יש עדים המכירים החתימה ואומרים שהחתימה יד העדים הוא לא מגבי' כיה: **בתנ"י** ואלו שאין להן קנס. הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפרדו ושנתגירו ושגשתחררו יתירות על בנות ג"ש יום א'. פ"י שכיון שראייה לכביאה בחזקת הפקר הן ונבעלו בניותם ר"י אומר שבויה שנשבת ה"ה בקדושתה אע"פ שגדולה. הבא על בתו ועל בת בתו על בת בנה ועל בת בנה אין להם קנס מפני שמתחייב בנפשו שמייתתו ע"י ב"ד וכל המתחייב בנפשו אינו משלם ממונ שנאמר ולא יהיה אסון עניש ע"ש פ"י הא אס יהיה אסון לא יעניש ובגמרא פריך והא מהכא נפקא מהתם נפקא פ"י מכדי דשעתו. משום רשעה אחת אתה מחייבו ולא משום ב' ומשני חדא במיתה וממן וחדא במלקות וממן וצריכי וכו' ואין ה"ל כר"י: ת"ד הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה דלא קשיא מידי: הוא כהן חיישין שמא עיניו נתן בהו לנשא שריא:

אם א מיי פ"ח מהל' עברה אסורי ביאה ה"ל כח טושי"ע אה"ע ק"ו ספק עו: ג ב מיי פ"ח מהל' עברה במלה ה"ל ט סמך עשין נד טור אה"ע ק"י קעו ק"ד צבג"ה: גא ג מיי פ"ב מהל' עדות ה"ל ה סמך עשין ק"י טושי"ע ח"מ ק"י לא ספק ד' ק"ו סג ספק א: גב ד מיי פ"ח מהל' עברה במלה ה"ל י סמך עשין נד טור אה"ע ק"י קעו: גה ה מיי ע"ס ה"ל י ג' יד: גה ו מיי פ"ח מהל' מיתומת ה"ל יא סמך לאון נט: גה ז מיי פ"ח מהל' אסורי ביאה ה"ל כ טושי"ע אה"ע ק"ו ס"ג:

תוספות ר"ד
ת"ד יצא עליה יצא בילדותה אין לה לא אונס ולא פיתוי אמר ר"פ ש"מ האי שטרא ריעא לא מגבינן ב' פ"י שיצא עלי' שם זיוף ה"ד אי נימא דנפיק עלי' קלא דשטר זיפא הוא דכוותה הכא נמי דנפיק עלי' קלא דונאי והא"ר יצא עליה שם מזונה אין חוששין לה בעיר לכהנה אלא דאתי בי תרי ואמרו לדידהו תבעתנהו באיסורא פ"י אלא יצא עליה ש"ר ה"ד כגון בעדים לא שאמרו נבעלה דא"כ מאי למימרא הא לאו בתולה היא אלא אמרי לדידהו וכו' פירוש והפקירה עצמה לך ולא שמענו לה דכוותה התם דאתי אמר תרי ואמרו לדידהו אמר ויפלו לי. בשלמא הכא שכחי פרוצות פ"י הוכא גמר ר"פ מינה דלא מגבי' שטרא כי האי התם שכחי פרוצות וכיון שיש עדים שהיתה מחזרת אחר זנות הריבה מצאה לה מ"ה אין לה קנס לאחר זמן דלאו צחוקת בתולה הוא אלא התם אס הוא מחזק כל ישראל מי הוחזקו פ"י גבי שטר אס הוא מחזק לחור אחר עידי שקר ב"י מי הוחזקו להיות שומעין לו לזיף. התם נמי כיון דמוהדר אויפא אימר זיופי זיף וכתב פ"י הוא עצמו למד לכיון כתב הדומה לכתי' העדים שחתום בו. והילכך אפי' יש עדים המכירים החתימה ואומרים שהחתימה יד העדים הוא לא מגבי' כיה: **בתנ"י** ואלו שאין להן קנס. הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפרדו ושנתגירו ושגשתחררו יתירות על בנות ג"ש יום א'. פ"י שכיון שראייה לכביאה בחזקת הפקר הן ונבעלו בניותם ר"י אומר שבויה שנשבת ה"ה בקדושתה אע"פ שגדולה. הבא על בתו ועל בת בתו על בת בנה ועל בת בנה אין להם קנס מפני שמתחייב בנפשו שמייתתו ע"י ב"ד וכל המתחייב בנפשו אינו משלם ממונ שנאמר ולא יהיה אסון עניש ע"ש פ"י הא אס יהיה אסון לא יעניש ובגמרא פריך והא מהכא נפקא מהתם נפקא פ"י מכדי דשעתו. משום רשעה אחת אתה מחייבו ולא משום ב' ומשני חדא במיתה וממן וחדא במלקות וממן וצריכי וכו' ואין ה"ל כר"י: ת"ד הפודה את השבויה ומעיד בה ישאנה דלא קשיא מידי: הוא כהן חיישין שמא עיניו נתן בהו לנשא שריא: